கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

TNSDA
10988

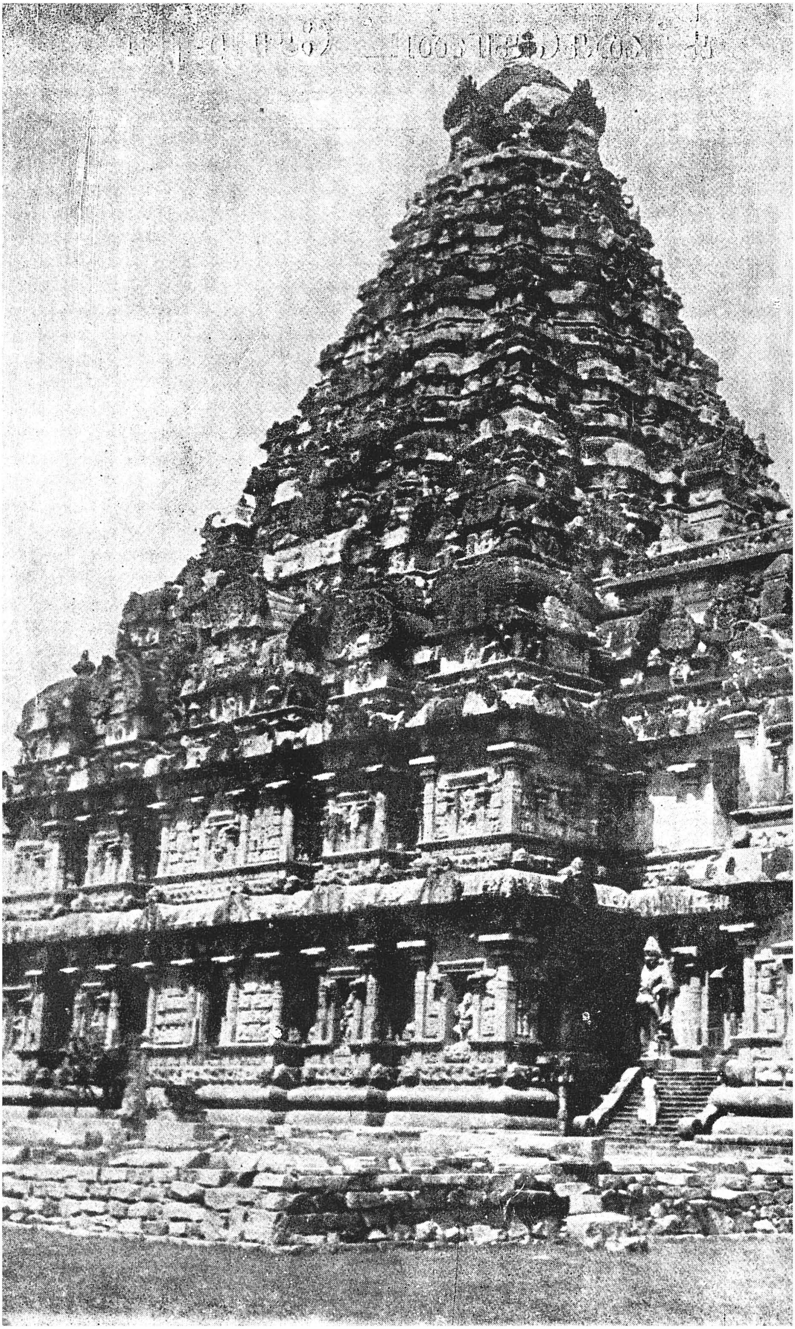

DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
LIBRARY
10988
அன்பளிப்பு
GIFTED BY
R. TIRUMALAI I.A.S. (Late)

கங்கை கொண்ட சோழபுரம்

தஞ்சையில் பெருங்கோயில் கட்டி சீரும் சிறப்புமாக ஆண்ட முதலாம் இராஜராஜ சோழனின் அருமை மைந்தன், முதலாம் இராஜேந்திர சோழன். வடக்கே கங்கைநதிவரை (தற்கால ஒரிஸ்ஸா, வங்காளம், கல்கத்தா உள்பட) தன் படையை அனுப்பி பெரும் வெற்றி கண்டு கங்கைகொண்ட சோழன் என்று பட்டம் கொண்டு அதன் நினைவாக அவன் நிறுவியது கங்கைகொண்டசோழபுரம் என்னும் தலைநகர். அங்கு ஓங்கு புகழ் கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம் என்னும் பெருங்கோயில் ஒன்றையும் நிர்மாணித்துள்ளான். கங்கை கொண்ட சோழபுரம் இப்பொழுது திருச்சி மாவட்டம் உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் ஜயங்கொண்டானுக்கு அருகில் உள்ளது. கும்பகோணத்திலிருந்து அணைக்கரை வழியாக அரியலூர் செல்லும் பஸ்கள் இவ்வூர் வழி செல்கின்றன.

முதல் இராஜேந்திர சோழன் தோற்றுவித்த நாளி லிருந்து (1025 முதல்) சுமார் 250 ஆண்டுகள், தென்னாட்டி லேயே ஈடு இணையற்ற தலைநகராகத் திகழ்ந்தது கங்கை கொண்ட சோழபுரம். வடக்கே துங்கபத்திரை ஆற்றங் கரையிலிருந்து தெற்கே ஈழம் முழுவதும், மேற்கே மகோதய புரம், (மேலைக் கடற்கரை-கொடுங்கோளூர்) முதல் கிழக்கே வங்கக்கடல் கடந்து கடாரம் ஸ்ரீவிஜயம் வரை (இன்றைய மலேசியா, சிங்கப்பூர் கீழைத்தீவுகள்) தனிஒருக் குடைக்கீழ் ஆண்ட ஒப்பரும் நகரம் கங்கைகொண்ட சோழபுரம். இந்திய நாட்டு வரலாற்றிலேயே கடல் கடந்து மாற்றான் நாட்டிலேயே அவனை வென்று திறை கொண்டுவந்து குவித்த வீரமிகு தானைத் தலைவர்கள் இவ்வூரிலிருந்துதான் சென்றனர்.

இராஜேந்திர சோழனின் ஆற்றலுக்கும், புகழுக்கும் ஏற்ப இத்தலைநகரும், கோயிலும் விளங்கின. ஆனால் சோழ ராட்சியின் இறுதியில் ஏற்பட்ட தளர்வின் காரணமாக இத் தலைநகர் மறைந்து போயிற்று. ஆயினும் இராஜேந்திரனின் திறமையின் சிகரமாக அவன் தோற்றுவித்த கோயில் இன்றும் எஞ்சியுள்ளது.

TAMIL NADU STATE DEPT. OF ARCHAEOLOGY LIBRARY MADRAS
891.811

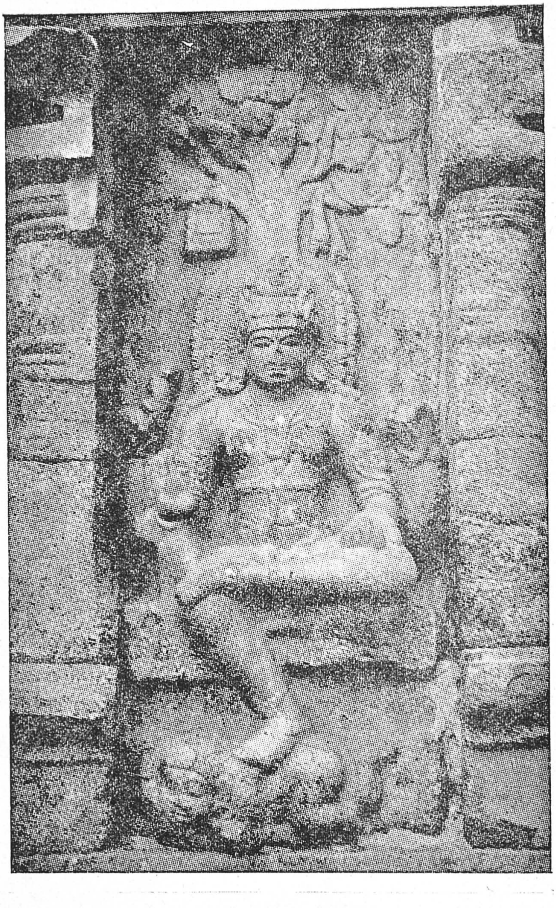

ஆலமர் செல்வன்

தமிழ்நாட்டின் தலைநகராக மதுரை, காஞ்சி, தஞ்சை போன்ற நகர்கள் திகழ்ந்தன. ஆனால் எந்த தலைநகரையும் ஆட்சியின் சிறப்பிலே, வெற்றி குவித்த வீரத்திலே இதற்கு ஈடாக குறிக்க முடியுமா எனில் இயலாது எனவே சொல்லாம். ஆனால் இந்நகர் போல வேறு எந்த தலைநகரும் இருந்த இடமே தெரியாது மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து போனதும் இல்லை. இன்றும் அது இருந்த இடத்துக்குச் சென்றால் "இராஜேந்திர சோழன் வாழ்ந்த அத்தலை நகர் எங்கே? தன் ஆட்சி முழுவதும் திசை எங்கும் சென்றும் இறுதி வரை தன் முதிர்ந்த வயதிலும் யானை மீதமர்ந்து போர் முகத்து வெற்றி முழக்கமிட்டு உருவிய வாளுடன் பாய்ந்து வாகை சூடி உயிர் நீத்தானே இராஜாதிராஜன் 'யானை மேல் துஞ்சிய தேவன்' அவன் வாழ்ந்த இடம் எங்கே? சின்னஞ் சிறு வயதில் முடிசூடி சோழர் தம் பெருமையை உலகறியச் செய்தானே குலோதுங்க சோழன்-ஐயங்கொண்டாரின் கலிங்கப் பரணி கொண்டவன் அவனிருந்த அரண்மனை எங்கே? விக்ரமசோழ இரண்டாம் குலோத்துங்கள் போன்ற பின் வாழ்ந்த சோழர்களும், செயங்கொண்டார், சேக்கிழார், ஒட்டக்கூத்தர், போன்ற புகழ் மிகு புலவர்களும் வாழ்ந்த இடம் எங்கே? கருணாகரத்தொண்டைமான், நரலோகவீரன் போன்ற சேநாதிபதிகள் வாழ்ந்த இடம் எங்கே? எங்கே? என்று கேட்கத்தோன்றும்! ஒரு குடிசை கூட இல்லாத திறந்த வெளியாகத்தான் இந்நகர் இன்று காட்சியளிக்கிறது. நமது குரல் திறந்த வெளியிலே பரவி ஏக்கக் குரலாக எதிரொலிக்கும். அந்த அளவுக்கு இருந்த தடையமே தெரியாது மறைந்து போன ஒரே தலை நகரும் இதுவே.

ஆயினும் இந்த ஊரும், இதன் அருகில் உள்ள உள் கோட்டை, வீரசோழபுரம், போன்ற ஊர்களின் பெயர்களும் இதன் சிறப்பை நினைவு கூர்பவையாக இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இவ்வாண்டு (1980) தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருளாய்வுத்துறை, இங்குள்ள மாளிகை மேட்டை அகழ்வு செய்து சோழ மாளிகையின் பகுதிகளை வெளிக் கொணர்ந்திருக்கிறது. இது இன்னும் விரிவாகக்கப்பட இருக்கிறது. இதன் பயனாக இதன் வரலாறும், புகழும் சிறக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

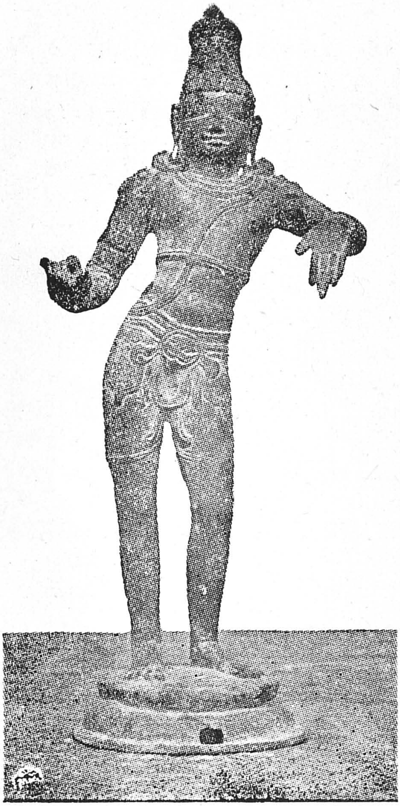

சுந்தரமூர்த்தி

அதிகார நந்தி-பின்னழகு

இராஜேந்திரன்

இராஜராஜ சோழனுக்கு திரிபுவன மாதேவி என்று பெயர் பெற்ற சேரகுலப் பெண், வானவன் மாதேவியாரின் வயிற்றில் உதித்தவன் முதல் இராஜேந்திர சோழன். அவன் பிறந்த திருநக்ஷத்திரம் திருவாதிரை.

இவன் இளங்கோவாக இருந்தபோதே சுமார் 900,000 வீரர்களுக்கு தலைமை தாங்கி, வடக்கே பீஜாப்பூர் வரையிலும் வெற்றி நடைபோட்டு மேலை சாளுக்கியரை வென்ற புகழாளன். வேங்கியையும், கங்க மண்டலத்தையும் காத்து நின்றவன் இவனே என்றும் கூறுவர். இராஜராஜன் தன் ஆற்றல் மிகுந்த மைந்தனுக்கு கி. பி. 1012ல் முடி சூட்டினான். தன் தந்தையுடன் இராஜேந்திரன் சுமார் நான்கு ஆண்டுகளாவது சேர்ந்து ஆண்டிருக்க வேண்டும்.

இராஜராஜனின் ஆட்சி சிறப்பையும், இராஜேந்திரனின் வீரச் சிறப்பையும் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலவாறாகவும் புகழ்ந்துள்ளனர். 'இராஜேந்திரன் பட்டம் எய்திய போது, அவனது தந்தை, இராஜராஜன் மிகப் பரந்த சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவி தன் மகனிடம் ஒப்பளித்தான். வியக்கத் தகும் வகையில் அரசாங்கம் செயல்பட்டது. பல உயர்தர அதிகாரிகள் சீரும் சிறப்புமாக மிகவும் நுண்ணிதாக அரசியல் பணிகளை கண்காணித்தனர். வேளாண்மை, பெரும் சாலைகள், நீர்பாசனம், வரி முதலிய பல துறைகளிலும் தேர்ந்தவர் பலர் பணியாற்றினர். அன்றிருந்த வணிகர்களின் குழுக்களும், ஊர்ச் சபைகள், கைவினைஞர் குழுக்களும், முழு உரிமைகளுடன் செயல்பட வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தன. நாட்டில் அமைதி எங்கும் நிலவியது. பலதிறப்பட்ட வீரர்படைகளும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்று, வலுவான படைகளாக திகழ்ந்தன. முதல் இராஜேந்திரன் இவையனைத்தையும் மேலும் விரிவாக்கினான். சோழ சாம்ராஜ்யத்தை, என்றும் கண்டிராத அளவுக்கு விரிவாக்கியதோடு ஆசிய நாட்டிலேயே மிகச் சிறந்த இந்து சாம்ராஜ்யமாகத் திகழச் செய்தான்" என்று வரலாற்று வல்லுநர்கள் கூறுவர்.

இராஜேந்திரனின் வெற்றிகள்

இராஜேந்திர சோழன் பரகேசரி என்று பட்டம் பூண்டான். அவன் அடைந்த வெற்றிகளைப் படிப்படியாக

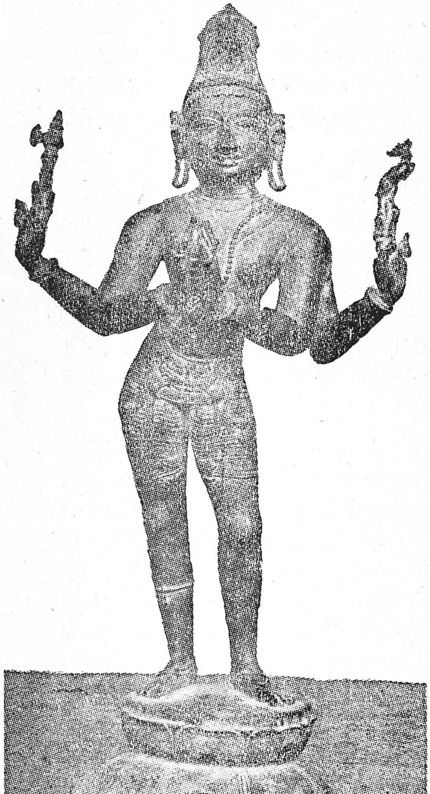

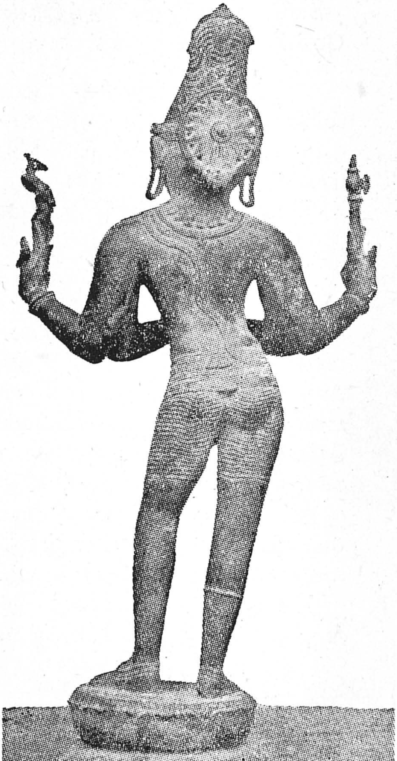

அதிகாரநந்தி-முன்னழகும் பின்னழகும்

அவனது மெய்க் கீர்த்திகள் கூறுகின்றன. "திருமன்னிவளர இருநில மடந்தையும், போர் செயப்பாவையும் சீர்தனிச் செல்வியும் தன்பெருந்தேவியராகி இன்புற" என்று அவனது மெய்கீர்த்திகள் தொடங்குகின்றன. அவன் இடைதுறைநாடு, வனவாசி, கொல்லிப்பாக்கை, மண்ணைக் கடக்கம் முதலான வெற்றிகொண்டு தெற்கே ஈழ மண்டலம் முழுவதையும் வென்று ஈழத்து அரசனுடைய முடியும், அவன் தேவியர் முடியும் கைப்பற்றினான். இராஜேந்திர சோழனுக்கு நூறும் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பராந்தக சோழன் பாண்டியரை வென்றான். தோற்று ஓடிய பாண்டியன் ஈழத்தில் தஞ்சம் புகுந்தான். தனது மகுடத்தை ஈழத்தில் பதுக்கிவைத்தான். அந்த முடியை இராஜேந்திரன் வென்று கைப்பற்றிக் கொணர்ந்தான். பாண்டியர்கள் பெருமையுடன் தரித்துக் கொண்டது, 'இந்திரன் ஆரம்' எனப்பட்டது. அதுவும் ஈழத்தில் ஒளித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதையும் இரா ஜேந்திரன் கைப்பற்றினான்.

"பொருகடல் ஈழத்தரசர் தம்முடியும்
ஆங்கவர் தேவியர் ஓங்கெழில் முடியும்
முன்னவர் பக்கல் தென்னவன் வைத்த
சுந்தரமுடியும் இந்திரன் ஆரமும்
தெண்டிரை ஈழமண்டல முழுவதும்

என்று அவன் மெய்க்கீர்த்தி கூறுகிறது.

முதலாம் இராஜேந்திர சோழன் பாண்டி நாட்டை வென்று அங்கு ஒரு பெரும் மாளிகை எடுப்பித்து தன்னுடை மகனை பாண்டி நாட்டின் அரசன் ஆக்கினான். அவனுக்கு சோழ பாண்டியன் என்ற பட்டம் அளித்து ஆள வகை செய்தான். சேர நாட்டை வென்று அங்கு பரசுராமன் காலம் தொடங்கி வந்த கேரள முடியைக் கைப்பற்றினான். முயங்கி என்ற இடத்தில் மேலைச் சாளுக்கிய மன்னன் ஜெய சிங்கன் என்பவனை வென்று இரட்டைப்பாடி, ஏழரை இலக்கத்தை கைப்பற்றினான். இதனை "பயங்கொடு பழி மிக முயங்கியில் முதுகிட்டு ஒளித்த ஜெயசிங்கன் அளப்பரும் புகழொடு இரட்டிப்பாடி, ஏழரை இலக்கம்" கண்டான் என்று கல்வெட்டு கூறும். சுள்ளி சூழ்ந்த கொல்லிப் பாக்கையை கைப்பற்றினான் என்றும் கல்வெட்டு கூறுகின்றன. பின்னர்

உமையொரு பாகன்-திருவெண்காடு

கலிங்கப் பகுதியிலே பல இடங்களிலே வென்று கங்கை நதி வரையில் வெற்றி கண்டதை அவனது கல்வெட்டுக்கள்:-

''விக்கிரம வீரர் சக்கரக் கோட்டமும்
முதிர்பட வல்லை மதுரை மண்டலமும்
காமிடை வளைஇய நாமணைக் கோணமும்
வெஞ்சின வீரர் பஞ்சப் பள்ளியும்
பாசடைப் பழன மாசுணி தேசமும்
அயர்வில் வன்கீர்த்தி ஆதிநகர் அகவையிற்
சந்திரன் தொல்குலத்து இந்திரரதனை
விளையமர்க் களத்துக் கிளையொடும் பிடித்துப்
பலதனத் தொடுநிறை குலதனக் குவையும்
கிட்டருஞ் செறிமிளை ஒட்ட விஷயமும்
பூசுரர் சேருநற் கோசல நாடும்

என்று கூறுகின்றன.

கங்கை வெற்றி

கங்கை நதி வெற்றி ஒரு மாபெரும் வெற்றியாக, வேறு எந்த தமிழ் மன்னனும் வென்றிராத அளவுக்கு அடைந்த பெரும் வெற்றியாகத் திகழ்ந்தது. அவனது தானைத் தலைவர்கள் கங்கையாற்றிலிருந்து புனித நீரை வெற்றிச் சின்னமாக எடுத்து வந்தனர். வெற்றி வாகையோடு திரும்பிய அந்த வீரர்களை இராஜேந்திர சோழன் தானே கோதாவரி வரையில் சென்று வரவேற்றான். அங்கிருந்து கொண்டு வந்த நீரை கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் கொண்டு வந்து சோழ கங்கம் என்ற பெரும் ஏரி ஒன்றை தோண்டி அதில் ஊற்றி அதனை ஒரு ஜல மயமான வெற்றிச் சின்னமாக ஆக்கினான் என்று வரலாறு கூறும். அவ்வாறு வரும் வழியில் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள திரைலோகி என்ற ஊரில் உள்ள சிவன் கோயிலில் தங்கத்தால் ஆன தாமரை மலரை சிவபெருமானுக்கு வைத்து வணங்கினான் என்று அறிகிறோம். இந்த கங்கை வெற்றியின் காராணமாக 'கங்கை கொண்ட சோழன்' என்ற புகழ் பெற்றான். அதன் நினைவாக 'கங்கைகொண்ட சோழபுரம்' தலைநகராகத் தோன்றியது.

கடல் கடந்த வெற்றி

பின்னர் இராஜேந்திர சோழன் ஆழ்கடல் நடுவில் பல கலங்களைச் செலுத்தி ஸ்ரீவிஜயத்து அரசன் சங்கிராம

விஜயோத்துங்கவர்மன் என்பவனை வெற்றி கண்டான். அங்கிருந்து பல நாடுகளையும், நகரங்களையும் கைப்பற்றி, அங்கு இருந்த வித்தியாதரதோரணம், தங்கத்தால் ஆன கதவுகளும், அழகிய மணிகள் கோர்த்து செய்யப்பட்ட கதவுகளும் இன்னும் ஏராளமான நிதிக் குவியல்களும் அவனது கப்பற்படையால் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கு கொண்டுவந்து சேர்க்கச் செய்தான். கடல் கடந்து கடாரத்து அரசனை வென்ற இராஜேந்திரன் திறன், அவனது கப்பற் படையின் வீரம் இந்திய நாட்டில் வேறு எவரும் காணாத ஒரு பெரும் வெற்றியாகும்.ஆதலால் அவனை 'கடாரம் கொண்ட சோழன்' என்று கல்வெட்டுக்கள் புகழ்கின்றன. மேலும் 'நிக்கோபார்' என்கின்ற 'நக்கவாரத்தை' வென்று அங்கு புலிக்கொடியை பொறிக்கச் செய்திருக்கிறான். இச்செய்தி பின்வருமாறு;

நித்தில நெடும்கடல் உத்திரலாடமும்
வெறிமலர்த் தீர்த்தத்து எறிபுனல் கங்கையும்
அலைகடல் நடுவுள் பலகலம் செனித்திச்
சங்கிராம விசையோத்துங்கவர்மன்
ஆகிய கடாரத்து அரசனை வாகையாம்
பொருகடல் கும்பக் கரியொடும் அகப்படுத்து
உரிமையில் பிறக்கிய பருநிதிப் பிறக்கமும்
ஆர்த்து அவன் அகநகர்ப் போர்த்தொழில் வாசலில்
விச்சாதிரத் தோரணமும் மொய்த்து ஒளிர்
புனைமணிப் புதவமும் கனமணிக் கதவமும்
நிறைசீர் விசயமும் துறைநீர்ப் பண்ணையும்
வண்மலை ஊர் எயில் தொன்மலை ஊரும்
ஆழ்கடல் அகழ்சூழ் மாஇரு திங்கமும்
கலங்கா வல்வினை இலங்கா சோகமும்
காப்புறு நிறைபுனல் மாப்பப்பாளமும்
காவலம் புரிசை மேவிலிம்பங்கமும்
விளைப்பந் தூருடை வளைப்பந் தூரும்
கலைத்தக்கோர் புகழ் தலைத் தக்கோலமும்
தீது அமர் பல்வினை மாதமாலிங்கமும்
கலாமுதிர் கடுந்திறல் இலாமுரி தேசமும்
தேனக்கவார்பொழில் மாநக்கவாரமும்
தொடுகடல் காவல் கடுமுரட் கடாரமும்
மாப்பெருந் தண்டால்கொண்ட கோப் பரகேசரிவன்மரான
உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திர சோழதேவர்

அப்பெருமன்னனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது கங்கைகொண்ட சோழபுரம்.

<—வாயிற் காவலன்

காமாந்தகமூர்த்தி
கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம்

இராசேந்திர சோழனுக்கு கங்கைகொண்ட சோழன், மும்முடிச் சோழன், மதுராந்தகன், உத்தம சோழன், பண்டித சோழன், வீரசோழன், பூர்வதேசமும், கங்கையும் கடாரமும் கொண்ட அய்யன் பரகேசரி என்ற பட்டப் பெயர்கள் உண்டு. "வடதிசை கங்கையும், தென்திசை ஈழமும், குடதிசை மகோதையும் குணதிசை கடாரமும்" அவனது எல்லைகளாக திகழ்ந்தன. அவனுக்கு வானவன் மாதேவி, பஞ்சவன் மாதேவி, முக்கோக்கிழான், வீரமாதேவி என்ற பல தேவியர் இருந்தனர். பெரும் புகழ் மன்னன் வடக்கே காஞ்சிபுரத்துக்கு அருகில் பிரும்மதேசம் என்ற இடத்தில் இறந்தான். அவனது உடல் ஈமத் தீயில் இடப்பட்டது. அப்போது அவனது தேவி வீரமாதேவி என்பவள் தீப்பாய்ந்து உயிர் நீத்தாள். வீரமாதேவியின் அண்ணன், அவர்கள் உயிர் நீத்த இடத்தில் தண்ணீர் பந்தல் ஒன்றை வைத்து அவ்வழி செல்வோர்க்கு நீர் அளிப்பதற்காக வகை செய்தான்.

இராஜாதி இராஜன்

இராஜேந்திர சோழனுக்கு விஜய இராஜேந்திரன், இராஜேந்திரன், வீர இராஜேந்திரன் என்ற மூன்று மக்கள் இருந்தனர். விஜய இராஜேந்திரன் என்பவனே முதலாம் இராஜாதி இராஜன் என்பவன் ஆகும். அவனே இராஜேந்திர சோழன் கி.பி. 1018-ல் இளங்கோவாக முடி சூட்டினான். கி.பி. 1044-ல் இராஜேந்திரன் இறக்கும் வரையில் முதலாம் இராஜாதி இராஜன் தன் தந்தையோடு ஆட்சி செய்தான். பல போர்களிலே வெற்றி பெற்று வீர வாகை சூடிய வீரப் பெரும் மன்னன் முதல் இராஜாதி இராஜ சோழன் ஆவான்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் முதன்முதலில் முடி சூடப்பட்ட சோழ மன்னன் முதலாம் இராஜாதி இராஜன் ஆகத் தோன்றுகிறது. முதலாம் இராஜாதி இராஜன் தான் அரியணை ஏறிய நாள்தொட்டு இறுதிநாள் வரையில் பல்வேறு இடங்களிலும் போரிட்டு, பெரும் வெற்றி குவித்து இறுதியில் யானை மீது அமர்ந்து, சாளுக்கிய மன்னனோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, இறந்து போனான். ஆதலின் அவன் 'கல்யாண புறமும், கொல்லா புறமும் கொண்டு யானை மேல் துஞ்சிய அண்ணல்" என்ற பட்டம் பெற்றான். இந்தப்போரில்

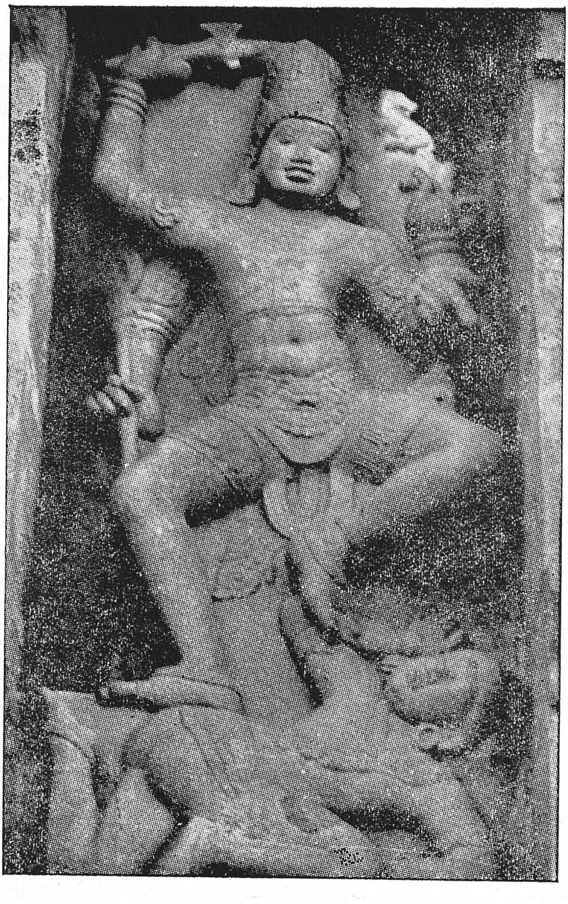

காலாந்தகன்-கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம்

நடந்தறியாத நிகழ்ச்சி ஒன்று நடந்தது. இராஜாதி இராஜன் சாளுக்கிய மன்னனோடு போரிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது சாளுக்கியப் படைகள் இராஜாதி இராஜன் மீது குவிந்து அவனை வீழ்த்தின. தங்களது மன்னன் வீழ்ந்ததைக் கண்டு கலங்கிய சோழர் படை அங்குமிங்குமாகத் திரிந்து புறமுது கிட்டு ஓடத்தொடங்கின. வீரத்தோடு போர் புரிந்த பெரும் படை கலங்கி பின்னிட்டு ஓடுவதை அதன் பின்னே நின்று கொண்டிருந்த இரண்டாம் இராஜேந்திர சோழன், முதலாம் இராஜாதி இராஜனின் தம்பி "இதோ நான் இருக்கிறேன். முன்னேறுங்கள்! முன்னேறுங்கள்! என்று குரல் கொடுத்து பின்னிட்டு வரும் படையின் நடுவே பாய்ந்து அதன் முன் சென்று சாளுக்கிய வீரர்கள் ஓட போர் புரிந்தான். தோற்றுச் சின்னபின்னமாக சிதறி ஓட இருந்த படை இரண்டாம் இராஜேந்திரனின் பின் அணி வகுத்து மீண்டும் போரில் பாய்ந்தன. ஒரு விநாடியில் தோற்க இருந்த படை முன்னேறி இராஜேந்திரனின் வீர முழுக்கத்தோடு ஆக்கம் கொண்டு சாளுக்கிய வீரர்களை வீழ்த்தின. அக்கணமே வெற்றி சோழரை அடைந்தது. யாரும் கண்டிராத வெற்றி. ஆதலின் இரண்டாம் இராஜேந்திர சோழன் அந்த வெற்றி பெற்ற களத்திலேயே முடி சூட்டிக் கொண்டான். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் சீரும் சிறப்புமாக முடி சூடிக்கொள்ள வேண்டியவன் அதைக் காட்டிலும் அரிதான முடி சூட்டு விழாவை தான் வெற்றி கண்ட போர்க்களத்திலே நடத்திய பெருமகன் ஆவான்.

அவனுக்கு அடுத்து அவனுடைய மகன் ராஜமகேந்திரன் என்பவன் மிகக்குறுகிய காலம் ஆண்டிருக்கிறான். இரண்டாம் இராஜேந்திரனுக்குப் பின் தோன்றிய வீரஇராஜேந்திரன் சோழப் பேரரசன்ஆக கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் முடி சூடிக் கொண்டான். சுமார் ஏழு ஆண்டுகள் ஆண்ட வீர ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டு கங்கைகொண்ட சோழிச்சுரம் கோயிலில் காணப்படுகிறது. முதலில் வீர இராஜேந்திரன் சாளுக்கிய மன்னனோடு போர் தொடுத்தான். வெற்றியும் கண்டான். ஆயினும் இறுதியில் தன்னுடைய பெண்ணை சாளுக்கிய அரசனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். அவனுடைய ஆட்சியின் இறுதி காலத்தில் தன் மகன் அதிராஜேந்திரனுக்கு முடிசூட்டி வைத்தான்.

சேவலங்கொடியோன்

குலோத்துங்க சோழன்

முதலாம் இராஜேந்திர சோழனுக்கு அம்மங்காதேவி என்ற ஒரு பெண் இருந்தாள். அவளை முதலாம் இராசேந்திர சோழன் கீழைச் சாளுக்கிய அரசன் ராஜராஜ நரேந்திரனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான். அம்மங்காதேவி தன் தந்தை நிறுவிய கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கிறாள். அவளுக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கு இராஜேந்திரன் என்ற தன் தந்தையின் பெயரையே சூட்டி மகிழ்ந்தாள். அம்மங்காதேவியின் குழந்தையை இராஜேந்திர சோழனின் தேவி மடியிலே வைத்து கொஞ்சும் போது 'இரு குலமும் சிறக்க வந்த செல்வனே' என்று போற்றியதாக கலிங்கத்துப் பரணி கூறும். அந்தக் குழந்தையை பின்னர் குலோத்துங்கள் என்று முடி சூட்டப் பட்ட பெரும் போரசன் ஆகும். குலோத்துங்கன் பிறந்து வளர்ந்து நூல் பல கற்று, போர் முறை கற்றுச் சிறந்த இடம் கங்கைகொண்ட சோழ புரம். ஆதலின் அவன் கீழைச் சாளுக்கிய அரசனுக்குப் பிறந்தவன் ஆயினும் தன் தாயாகிய அம்மங்காதேவியின் இடத்திலேயே வளர்ந்தவன் ஆதலின் சோழனாகவே வளர்ந்தான். சிறு வயதிலேயே சிறப்பும், ஆற்றலும் திறனும் கொண்டவனாக இருந்ததால் வீரராஜேந்திரனால் முடி சூட்டப் பெற்றான். ஆகவே வடக்கே போர் முனையில் ஈடுபட்டு இருந் தான். அச்சமயத்தில்தான் வீர ராஜேந்திரன் இறந்த போக அதிராஜேந்திரன் அரியணையில் ஏறினான். ஆனால் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் இருந்த சேனாதிபதிகள் சாளுக்கிய மன்னனோடு ஏற்பட்ட தொடர்பை வெறுத்து கலகம் புரிந்தனர். ஆதலின் சாளுக்கிய மன்னன் விக்கிரமாதித்தன் என்பவன் பெரும் படை கொண்டு தன் மைத்துனனை காப்பதற்காக கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கு வந்தான். வரும் வழியில் சோழர்களின் தானைத் தலைவர்கள் பலரை வெற்றி கண்டான். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்துக்கு வந்து அதிராசேந்திரனை அங்கு முடி சூட்டுவித்து இரண்டு மாதம் அங்கு தங்கி இருந்து பின்னர் தன் நாடு திரும்பினான். அவன் திரும்பி தன் தலைநகர் சேரும் முன்னர் மீண்டும் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் கலவரம் மூண்டது. அக்கலவரத் தில் அதிராஜேந்திரன் கொல்லப்பட்டான். சோழ அரசு உரிய தலைவன் இன்றி தவித்தது. அப்பொழுது குலோத் துங்கன் பேரரசனாக முடி சூட்டப்பட்டான். அந்த முடி

ஆடவல்லபெருமான்-அவர் காலடியில் காரைக்கால் அம்மையார்

சூட்டு விழாவை கலிங்கத்துப் பரணி மிகச் சிறப்பாகப் பாடு கிறது. குலோத்துங்க சோழனின் 55 ஆண்டு ஆட்சியால் சிறந்தது கங்கைகொண்ட சோழபுரம். அவன் காலத்தில் கன்னோஜியை தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்ட காஹடவாலர் அரசர்கள் குலோத்துங்கனுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இருந்தார்கள். அவ்வரசர்களில் ஒருவன் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தில் இருந்திருக்கிறான். அவனுடைய கல்வெட்டு ஒன்று கங்கைகொண்ட சோழபுரத்துக் கோயிலில் உள்ளது. குலோத்துங்கனுக்குப் பின் வந்த விக்கிரம சோழன். இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராஜ ராஜன், இரண்டாம் இராஜாதிராஜன், மூன்றாம் குலோத் துங்கன் ஆகிய சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் புகழுடன் திகழ்ந்தது.

சோழப் பெருமன்னர்களில் இறுதியாக ஆண்ட சோழப் பெருமன்னன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன். அவன் மதுரையும், ஈழமும், கருவூரும், பாண்டியன் முடித்தலையும் கொண்டவன் என்று புகழப்படுகிறான். அவனது ஆட்சியின் இறுதியில் பாண்டிய மன்னன் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டி யன் சோழ நாட்டை வென்றான். ஆயிரத்தளி என்ற இடத் தில் வீராபிஷேகம் புரிந்துகொண்டான். ஆனால் சுந்தர பாண்டியன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தை கைப்பற்றினனா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. எனினும் இதுவே சோழப் பேரரசு தளர்ச்சி அடையக் காரணமாக இருந்தது.

மூன்றாம் குலோத்துங்கனுக்குப் பிறகு மூன்றாம் இராஜ ராஜன் அரியணை ஏறினான். ஆனால் கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்ற பல்லவ குறுநில மன்னனால் தோற்கடிக்கப்பட்டான். கைது செய்யப்பட்டான். அவனை போசள மன்னன், கோப் பெருஞ்சிங்கன் வாயிலிருந்து மீட்டு மீண்டும் சோழ அரியணை யில் அமர்த்தினான். மூன்றாம் இராஜராஜன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்து அரியணையில் மீண்டும் அமர்ந்தான். அவனுக் குப் பின்னர் மூன்றாம் இராஜேந்திர சோழன் என்பவன் பட்டத்துக்கு வந்தான். அவனோடு சோழப் பேரரசு பொலி விழந்து போயிற்று. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் ஜடாவர்ம சுந்தர பாண்டியனுடைய மூன்றாவது ஆட்சி ஆண்டு கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கிறது. ஜடாவர்ம சுந்தர பாண்டியன் 1251-ல் பட்டம் எய்தியவன். பாண்டிய பேரரசர்

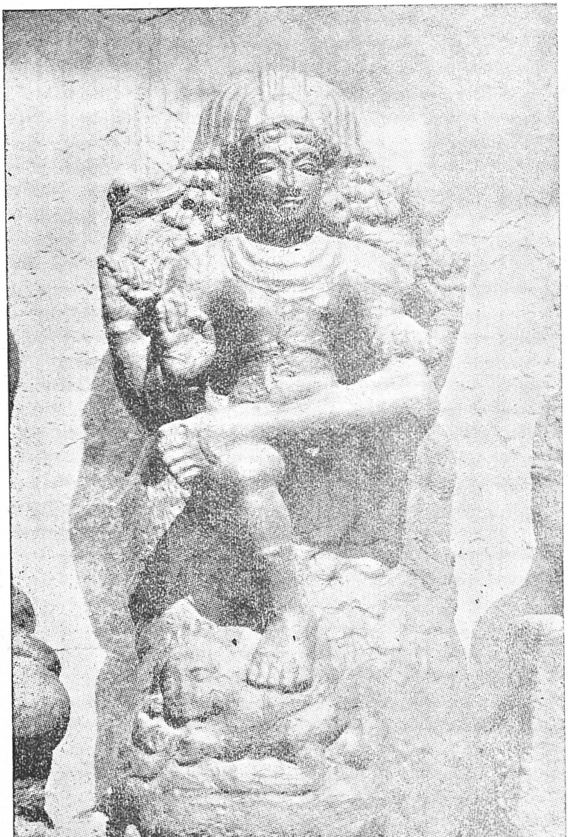

தக்ஷிணாமூர்த்தி

களிடையே சிறந்தவனுக திகழ்ந்தவன். அவனது ஆட்சியில் சோழ நாட்டை சிறக்க செய்திருக்கிறுன். தொண்டுகள் பெயரால் சுந்தரபாண்டியன் செய்த சந்தி என்ற கங்கை கொண்ட சோழபுர கோவிலிலே ஒரு வழிபாட்டை சிறக்க செய்திருக்கிறுன். அவனேடு விக்கிரம பாண்டியன் என்ப வனும் சேர்ந்து ஆண்டிருக்கிறுன். அவனும் தொண்டுகள் பெயரால் கங்கைகொண்ட சோழபுரக் கோயிலிலே ராஜாக் கள் நாயகன் சந்தி என்று ஒரு சந்திபூஜை வழிபாட்டிற்காக, குலோத்துங்க சோழ நல்லூர், இராஜேந்திர சோழ நல்லூர் ஆகிய இரு ஊர்களேக் கொடுத்திருக்கிறுன். சுந்தர பாண்டி யனுக்கு பின்னர் 1261-ல் மாறவர்மன் குலசேகரன் பட்டத் துக்கு வந்தான். அவன் ஆட்சியின் கீழ் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் இருந்தது. அவனது ஆட்சியின் இறுதியில்தான் மாலிக்காபூர் படையெடுத்து வந்தான். இந்த காலகட்டத் தில் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் வலிமை குறைந்தது.

விஜயநகர அரசின் கீழ்

விஜயநகர பேரரசன் குமாரகம்பணன் என்பவன் 1365-ல் படையெடுத்து இராமேஸ்வரம் வரையில் சென்றுன். ஆயினும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் அவனது கல் வெட்டுகள் ஏதும் கிடைக்கவில்லே. கி.பி. 1363-ஐ சேர்ந்த ஒரு கல்வெட்டு இங்கு உள்ளது. அதில் திருவேங்கடமுடையான், ஏகாம்பரநாத காங்கேயன் என்பவன் குறிக்கப்படுகிறுன். அவன் விஜயநகர அரசில் மல்லிகார்ஜுனனின் கீழ் இருந் திருக்கவேண்டும். அவனுக்குப் பிறகு 1483-ல் ஆண்ட மல்லி கார்ஜுன ராயரின் மகன் பிரவுட விருபாட்சன் என்பவனின் கல்வெட்டு உள்ளது. அதன்பின்னர் விஜயநகரசாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்தி கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தில் கங்கைகொண்ட சோழபுரக் கோயில் புகழுடன் திகழ்ந்திருக்கிறது. சோழ மண்டலத்து பல பெருமாள் கோயில்களுக்கும், சிவாலயங் களுக்கும் கிருஷ்ணதேவராயர் ஜோதி, சூலவரி போன்ற இறை வரிகளேத் தானமாகக் கொடுத்தார். அக்கோயில்களின் பெயர் கள் ‘தீர்த்தநகரி’ என்ற இடத்துக் கல்வெட்டில் குறிக்கப் படுகிறது. இவ்வாறு கிருஷ்ணதேவராயர் இறைவரி கொடுத்த கோயில்களில் கங்கைகொண்ட சோழபுரமும் ஒன்று.

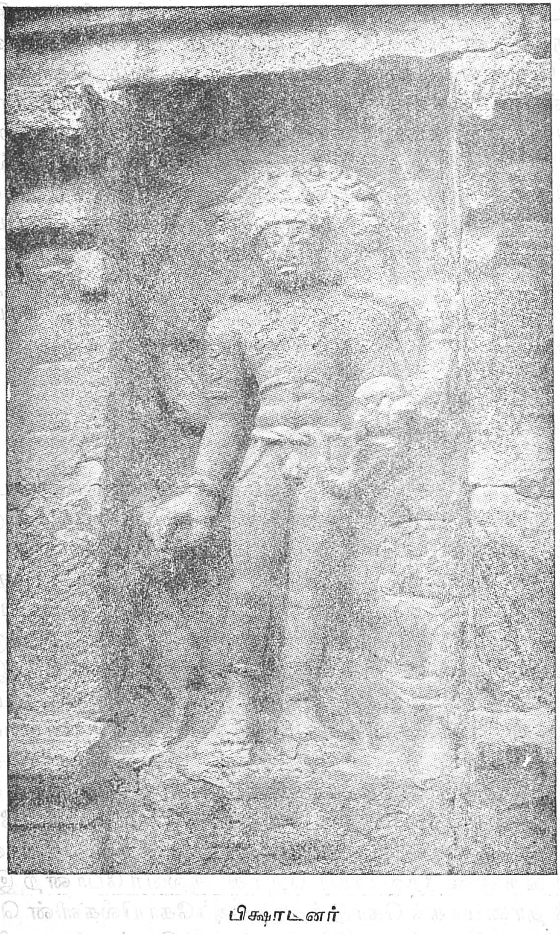

பிக்ஷாடனர்

உடையார் பாளையத்தின் கீழ்

16-ம் நூற்றுண்டிலிருந்து கங்கைகொண்ட சோழ புரமும், உடையார் பாளையமும் அரசு காவலர் அல்லது பாளையக்காரர் கீழ் வந்தது. இவர்கள் விஜயநகர பேரரசின் கீழ் ஆண்டவர்கள். வண்டிகள், குதிரைகள், யானைகள், படைவீரர்கள் ஆகியவற்றை அரசர் வேண்டும்போது இவர்கள் கொடுத்து உதவ வேண்டும், அதற்கேற்ப அவர் களின் கீழ் பல பகுதிகள் திகழ்ந்தன. ஆதலின் கங்கை கொண்ட சோழபுரம், உடையார்பாளைய அரசு காவலின். கீழ் வந்தது.

வெளிநாட்டார் ஆட்சியில்

விஜயநகரப் பேரரசு வீழ்ந்தபின் கி.பி. 1756-ல் பிரஞ்சுக் காரர்கள் உடையார் பாளையத்தின் மீது படையெடுத்தார்கள் நாற்பதினுயிரம் ரூபாய் திறை செலுத்த பாளையக்காரர் வற் புறுத்தப்பட்டார்கள். கி.பி. 1765-ல் ஆங்கிலேயர்களுடைய உதவியோடு நவாப் இவ்வூரைக் கைப்பற்றினுர். இந்தப் போரில் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட் டது. கோயிலின் புறத்தே உள்ள கோட்டை மதில்கள் இந்த காலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம். கி.பி. 1801-ல் கிழக்கிந்திய கம்பெனியாருக்கு திருச்சிராபள்ளிச் சீமை கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது உடையார்பாளையம் ஜமீ னுக்கு 1000/- ரூபாய் மானியம் அளித்தார்கள். 1817-ல் ஆங்கி லேய அரசு உடையார்பாளையத்தை பாளையக்காரரிடத்திலே ஒப்படைத்தனர். ஆனுல் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் ஆங்கி லேயர் ஆட்சியிலேயே வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

இடித்தனர்

1836-ல் கொள்ளிடம் நதியின் கிழக்கே கோயிலிலிருந்து சுமார் 7 கல் தொலைவில் ஒரு அணை கட்டப்பட்டபோது கோயில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. கோயிலில் இருந்த மண்டபத் திருச்சுற்று கற்கள் எல்லாம் பொதுப்பணித்துறை யால் அணைக்கரை கட்ட எடுத்துச்செல்லப்பட்டது. இதைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்று 1855-ஆம் ஆண்டின் ‘இந்தியன் ஆண் டிக்வரி’ என்ற நூலில் காணப்படுகிறது. அதன் பிறகு கங்கை கொண்ட சோழபுரக் கோயில் பொலிவு மங்கி காணப் பட்டது.

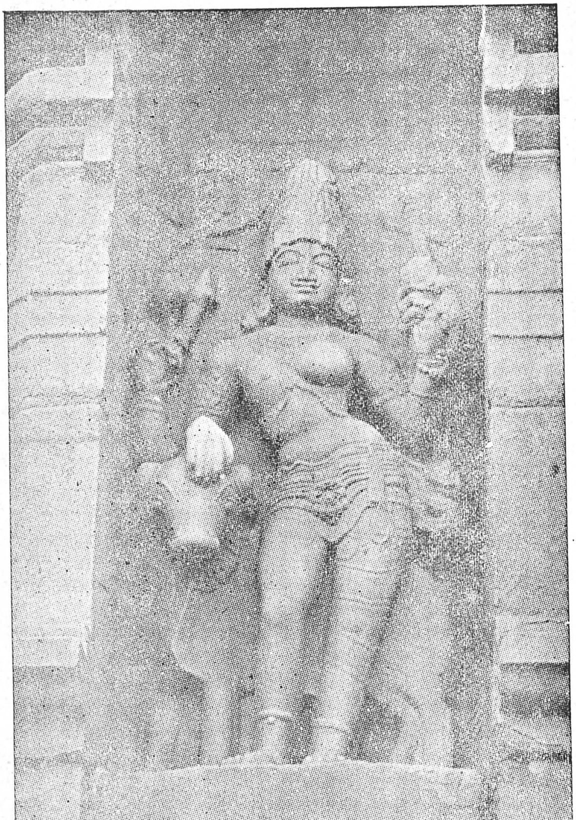

உமையொருபாகன்

மறைந்த மாளிகை

சோழப்பேரரசின் இறுதிக் காலத்திலேயே தலைநகராகத் திகழ்ந்த கங்கைகொண்ட சோழபுர மாளிகைகள், அரண்மனைப் பகுதிகள், கோட்டை கொத்தளங்கள் தரை மட்டமாக இடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். படிப்படியாக அங்கு கிடந்த செங்கற் குவியல்களை அந்த இடத்தின் அருகே வாழ்ந்த மக்கள் எடுத்துச் சென்று தங்கள் வீடுகளுக்குப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரையில் இந்த பகுதியில் பூமியைத் தோண்டி செங்கற்களை வண்டி வண்டியாக பெயர்த்து எடுத்துச் சென்று சுற்று வட்டாரங்களில் வீடுகள் எழுப்பி இருக்கிறார்கள். ஒரு வண்டி செங்கற்களுக்கு விலை 4 அணா தானாம். ஏற்றமிகு எழில் அரண்மனையாக இருந்த இடம் முள்ளும், புதரும் மண்டி, எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே சமவெளியாகத் திகழ்ந்தது. ஆங்காங்கே அதிக ஆழம் உழ இயலாமல் இருந்ததால் புஞ்சை நிலம் ஆக இது திகழ்ந்தது.

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையின் அகழ்வாராய்ச்சி

அண்மையில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை இந்த இடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்டு உள்ளது. மாளிகைமேடு என்ற இடத்தை பாதுகாத்து வருகிறது. இங்கு நடக்கும் அகழ்வாராய்ச்சியில் மிகப் பரந்த சுவர்ப்பகுதிகள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சுமார் 7 அடிக்கும் மேலாக அஸ்திவாரம் போடப்பட்டு சுவர்கள் காணப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய 5 அடி அகலம் உள்ள இரண்டிரண்டு சுவர்கள் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு அதன் மேல் தூண்களையும், சுவர்களையும் எழுப்பி அரண்மனையைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் பகுதிகள் இப்போது கிடைக்கின்றன. அத்துடன் வண்ணம் பூசப்பட்ட சுண்ணக் காரைகளும் கிடைக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து மாளிகையின் பல பகுதிகள் அழகிய சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டு திகழ்ந்தன என்பது தெளிவு. சிதைந்துபோன பானை ஓடுகளும், சீன தேசத்துப் பானைகளும், சில பகுதிகளில் வெளிப்பட்டுவருகின்றன. மரத்தூண்களும், கதவுகளும் இணைப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் இரும்பு ஆணிகளும், பிற பொருட்களும் கிடைத்துள்ளன, பெரிய வாள் ஒன்றின் பிடி

பைரவி-கலிங்கர் சிற்பம்

ஒன்றும் கிடைத்துள்ளது. அகழ்வாராய்ச்சி மேலும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

மண்ணில் மறைந்த இந்த மாளிகையை கங்கைகொண்ட சோழன் தோற்றுவித்தபோது எவ்வளவு சிறந்ததாகத் திகழ்ந் திருக்கவேண்டும்! இராஜராஜன் காலத்தில் தஞ்சை தலை நகராகத் திகழ்ந்தபோது ஏன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தை இராஜேந்திர சோழன் தலைநகராக மாற்றினன் என்பதற்கு எவ்வித காரணமும் கூற இயலவில்லை. ஒருகால் கங்கைக் கரை வரை வெற்றி கண்ட இராஜேந்திர சோழனுக்கு ஊக்கமும், ஆர்வமும் அவன் இந்த இடத்திற்கு வந்தபோது தோன்றி இருக்கலாம். அதன் பயனுக அங்கு தலைநகர் தோன்றியிருக்கக் கூடும். வீரம் விளைத்த பூமி என்பதால் உறையூரும், பாஞ் சாலங்குறிச்சியும் தலைநகர்களாக அமைக்கப்பட்டன என்று பாண்டிய மரபுகள் கூறும். அது போல இராஜேந்திர சோழனின் கங்கைகொண்ட சோழ வெற்றிக்கு முழு உரு கொடுத்த இடமாக இது இருந்திருக்கலாம்.

பராந்தகன் காலத்திலேயே

அண்மையில் இங்கு பராந்தக சோழனுடைய கல்வெட்டு ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கண்டு பிடித்துள்ளது. அதிலிருந்து 10-ஆம் நூற்றுண்டிலேயே இங் கோர் வணிகத் தலம் இருந்தது எனவும், அதற்கும் தஞ்சாவூ ருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது எனவும் அறியமுடிகிறது.

கங்கைகொண்ட சோழன் மாளிகை

இங்கு கங்கைகொண்ட சோழபுரம் தோன்றியபோது பெரும் ராஜதானியாக நிர்மாணிக்கப்பட்டு அரண்மனைப் பகுதி களும் இருந்தன என அறிகிறோம். இரண்டு கோட்டை மதில் களாவது இங்கு இருந்திருக்க வேண்டுமென அறிய முடிகிறது. ஒன்றின் பெயர் "இராஜேந்திர சோழன் மதில்" என்றும் மற்றொன்று "உள்படை வீட்டு மதில்" என்றும் கல்வெட்டு மூலம் அறிகிறோம். வீரராஜேந்திர சோழனுடைய கல்வெட் டில் இங்கிருந்த அரண்மனையின் பெயர் "சோழ கேரளன் திருமாளிகை" என்று இருந்தது என அறிகிறோம். இது இராஜேந்திரனுடைய பட்டங்களில் ஒன்ருக இருக்கலாம். அங்குள்ள கல்வெட்டு அரண்மனையின் ஆதிபூமி, கீழை

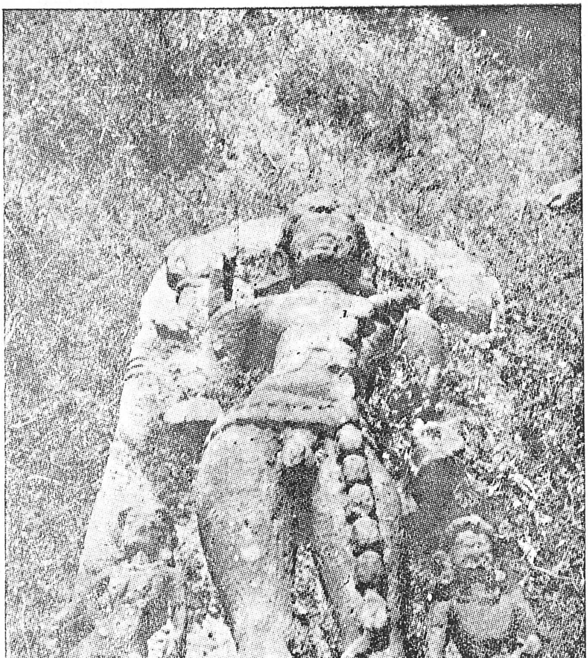

பைரவர்-கலிங்கர் சிற்பம்

சோபானம், மாவலி வாணுதராஜன் பள்ளிக்கட்டில், போன்ற பகுதிகளை குறிக்கிறது. முதல் குலோத்துங்க சோழனுடைய கல்வெட்டு ஒன்று இங்கிருந்த மாளிகையை கங்கைகொண்ட சோழன் மாளிகை என்று குறிக்கிறது. இங்கு வருவதற்கு இராஜராஜன் பெருவழி என்றும், இராஜேந்திரன் பெருவழி என்றும் இருவழிகள் இருந்தன. அதோடு விளாங்குடையான் பெருவழி, கூழை யானை போன பெருவழி என்ற பாதைகளும் அங்கிருந்தன. வேம்புகுடி வாசல் என்ற ஒரு வாயில் இருந்திருக்கிறது. குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் மதில் ஒன்றும், கோட்டைச் சுவர் ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்கு 'குலோத்துங்கசோழன் திருமதில்' என்ற பெயர் இருந்தது. அதற்கு வரும் வழியை "குலோத்துங்க சோழன் திருமதில் பெரு வழி" என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது. இதற்குக் கிழக்கில் சற்றுத் தொலைவில் ஓடுகின்ற ஆற்றுக்கு, மதுராந்தக வடவாறு' என்று பெயர் இருந்தது என அறிகிறோம். இந்த இடத்தைச் சுற்றியுள்ள சில பகுதிகள் வீரசோழபுரம், கொல்லாபுரம், மெய்காவல்புத்தூர், வீரபோகம் ஆகியவை. இதன் தொன்மையை இன்றும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

வாணிகம்

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் இராஜேந்திரன் காலத்திலேயே "மும்முடிசோழப் பெருந்தெரு" என்றும், முடிகொண்ட சோழன் மடிகை" என்றும் வாணிகத்தலங்கள் இருந்தன எனக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. மூன்றும் குலோத்துங்க சோழன் கல்வெட்டு ஒன்று "தரணி சிந்தாமணி பெருந்தெரு" என்னும் வாணிகத் தலத்தை கூறுகிறது. ஆதலின் இங்கு வாணிகம் செழித்திருந்தது என்பதும் தெளிவு.

கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம்

இந்த ஊருக்கு அருகில் உள்ள பல குளங்களும் பண்டைய கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்படுகின்றன.

கோயில்: கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம்

தஞ்சை ராஜராஜீஸ்வரர் கோயிலுக்கு அடுத்து, கங்கைகொண்ட சோழீச்சுவரர் விமானமே தமிழ் நாட்டில் உள்ள விமானங்களில் உயர்ந்து நிற்பதாகும். இக்கோயிலை நெடுஞ்சாலையிலிருந்து வடக்கேயுள்ள வாயில் வழியாக அடைலாம். ஆனால் பண்டு கிழக்கில் ஒரு உயர்ந்த கோபுரமிருந்தது.

சிம்மக்கேணி

அது இடிந்து சரிந்து காட்சி அளிக்கிறது. இதுவே முன்னர் கோயிலுக்கு முன் வரும் முக்கிய வழியாகத் திகழ்ந்தது. இப்போது உருவே தெரியாது அழிந்து நிற்கிறது. உள்ளே திருச்சுற்று கிழக்கு மேற்காக நீண்ட சதுரவடிவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வமைப்பு தஞ்சைக் கோயிலிலிருந்து மாறுபட்ட அமைப்பாகும். இத்திருச்சுற்று இரண்டு தளங்களை உடையதாக கோயிலைச் சுற்றி மாளிகையாகத் திகழ்ந்தது. இப்போது அதன் ஒருபகுதியே எஞ்சி உள்ளது. பிராகாரத்தின் நடுவில் ஓங்கி விமானமாக நிற்பது கங்கைகொண்ட சோழீச்சுவரர் கோயிலாகும். அதற்கு முன்னே நீண்டதொரு மண்டபம் காணப்படுகிறது. கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரத்தின் வடபுறத்தும், தென்புறத்திலும் சிறு கோயில்கள் உள்ளன. வடபால் உள்ளதை வடகைலாயம்; தென்பால் உள்ளதை தென்கைலாயம் என்று கூறுவர். இரண்டு கோயில்களும், சோழர் காலத்துக் கோயில்களே.

ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கும் கங்கைகொண்ட சோழீச்சுவரர் விமானம் கீழே சதுரமாகவும், அதற்கு மேலே எண்பட்டை உருவிலும், மேல் உச்சியில் வட்ட அமைப்பிலும், அமைக்கப் பட்டு இருக்கிற விமானமாகும். சிவபெருமானின் உருவான சிவலிங்க அமைப்பில் கீழே சதுரமாகவும், இடையில் எண் பட்டை வடிவிலும், மேலே வட்ட வடிவிலும் உள்ளது போல அதன் புறத்தோற்றமாக இந்த விமானம் அமைந்துள்ளது சிறப்பாகும். இந்த சுவற்றின் கீழ் பகுதியில் பல கோஷ்டங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சிவபிரானுடைய பல உருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தஞ்சைக் கோயிலைத் தோற்றுவித்துச் சிற்பங்களையும் படைத்து அதன் வாயிலாக அனுபவம் முதிர்ந்த சிற்பிகள் செய்து வைத்துள்ளதால் மிகப் பொலிவுடையதாக காணப் படுகின்றன. இங்குள்ள ஒவ்வொரு சிற்பமும் சிறந்த படைப்பு எனில் அது மிகை ஆகாது. ஒவ்வொரு சிற்பத்தின் அங்க அமைப்பும், முகப்பொலிவும், கண்டு கண்டு இன்புறத்தக்கன. தென் புறத்திலிருந்து வலப்புறமாக வந்தோமானால் வரிசை யாகக் கீழ்கண்ட சிற்பங்கள் உள்ளன.

தெற்கே நடமாடுகின்ற நர்த்தனமாடும் கணபதியின் உருவம் உள்ளது. அதற்கடுத்து உமையொருபாகனின்

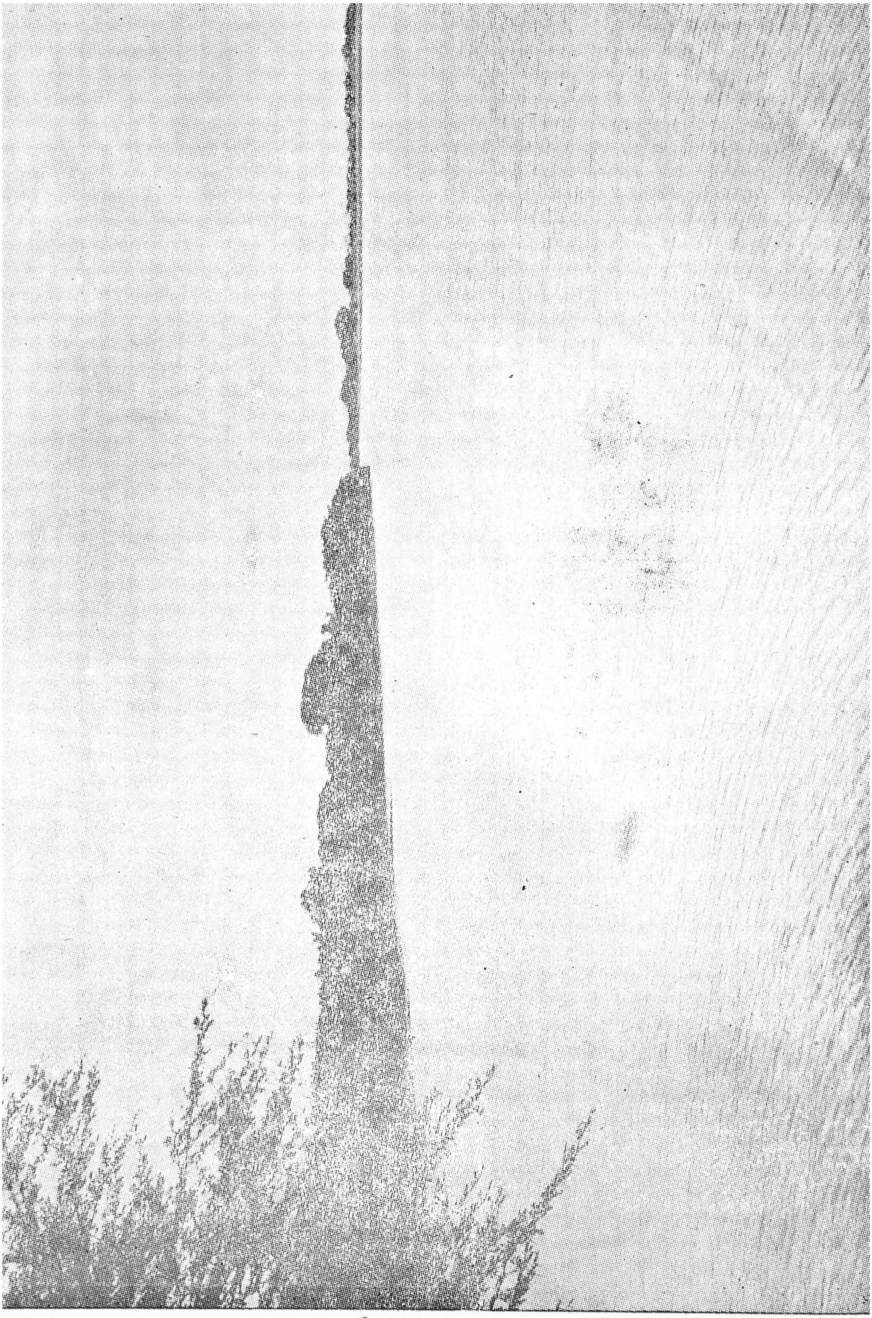

சோழ கங்கை

உருவம் அர்தனாரியின் சிலை, அடுத்து காணப்படுவது தக்ஷிணா மூர்த்தியின்சிலை. ஆனால் இப்போது உள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி யின் சிற்பம் காலத்தால் பிற்பட்டது. அதன் அருகில் உள்ள முனிவர்களின் சிலைகளோ கோயிலின் சமகாலத்தவை. அதனை அடுத்து உள்ளது அரி-அரன் சிற்பம். இது கண்டு களிக்க தக்கதொன்றாம். அடுத்து தென்சுவற்றின் மேலைக் கோடியில் உள்ளது ஆடவல்லானின் அற்புதசிற்பம். முகத்தில் புன்முறுவல் தவழ, கையிலே அனல் ஏந்தி ஆனந்ததாண்டவ மாடும் அண்ணலின் உருவம் தெய்வத்தின் தன்மையை நம் கண் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் தன்மை வாய்ந்ததாகும். ஆனந்தக்கூத்தனின் அருகில் உமை அன்னை, நந்தியின் அருகில் நின்று கொண்டு, தாண்டவத்தைக் கண்டு லயித்து நிற்கிறாள். அண்ணலின் அருகில், காளியின் ஆடலையும் காண்கிறோம். மறுபால் குடமுழா வாசிக்கும் நந்திகேச் வரனையும் காணலாம். ஆடுகின்ற பெருமானின் காலடியில் கணங்கள் ஆடுகின்றன. இங்கு ஒரு அற்புத உருவைக் காணலாம். எலும்பும் தோலுமாய், ஆனால் பக்தியே உருவாக, காரைக்கால் அம்மை, தாளம் போடுகின்ற காட்சி. இது மிகவும் அரியகாட்சி. தஞ்சாவூர்க் கோயிலிலும், இதே இடத்தில் நடராஜப் பெருமானின் உருவம் இருக்கிறது. ஆனால் அதன் கீழ் காரைக்கால் அம்மையாரின் உருவம் இல்லை. இங்கு கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் ஆடுகின்ற அண்ணலின் தூக்கிய திருவடியின் கீழ் அம்மை அமர்ந்து உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

காரைக்கால் அம்மையாரின் வரலாறு உள்ளம் உருக் கும் வரலாறு. தன் ஊண், உடலை நீத்து பேயாகி அண்ணலைக் காண அவர் சென்றபோது 'அம்மையே' என்று சிவபெரு மானே அழைக்கும் பேறு பெற்றாள். அந்தப் புனிதவதியின் வரலாற்றை சேக்கிழார் அழகாக எழுதியுள்ளார். அதில் கயிலையங்கிரியில் அண்ணலைக் கண்டபோது காரைக்கால் அம்மையார்,

இறவாத இன்ப அன்புவேண்டி பின்னும் வேண்டுகின்றார்
''பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னடியை
மறவாமை வேண்டும் மகிழ்ந்துபாடி இன்னும் வேண்டும் நான்
இறைவா நீ ஆடும்போது உன்னடியின் கீழிருக்க'' என்றார்

துர்க்கை-சாளுக்கியர் பணி

என்று சேக்கிழார் கூறுகிறார். ஆம் இறைவன் ஆடுகின்ற போது அம்மை அவர் திருப்பாத கமலத்து அடியின் கீழி ருக்க வேண்டும் என்று கூறுவது எவ்வளவு பொருத்தம். இங்கு ஒரு சிறப்பு உண்டு. கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரத்தை இராஜேந்திர சோழன் சுமார் கி.பி. 1050-ல் எடுப்பித்தான். சேக்கிழார் அதற்கு சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கும் பின்னர் தோன்றியவர். ஆயினும் சோழரவையில் அமைச்சராய் பணி புரிந்தவர். அதாவது கங்கைகொண்ட சோழபுரத்து சோழர் அவையில் பணிபுரிந்தவர். அவர் கங்கைகொண்ட சோழ புரத்துக் கோயிலை பலமுறை கண்டிருப்பார். அப்போது இங்குள்ள ஆனந்தகூத்தனும் அவரது அடியின் கீழிருக்கும் அம்மையும், அவர் மனதைக் கொள்ளை கொண்டிருக்க வேண் டும். ஆதலின் பாட்டு, "இறைவா நீ ஆடும்போது அடி யின் கீழிருக்க" என்றது இந்த சிற்பத்தைத்தான் என்றால் மிகையல்ல.

மேற்குப்புற சுவரில் கங்காதரர், இலிங்கோத்பவர், மகா விஷ்ணு, சுப்ரமணியர், விஷ்ணு அனுக்ரகமூர்த்தி ஆகிய சிற் பங்கள் உள்ளன. வடசுவரில் காலாந்தகர், துர்க்கை, பிரும்மா, பைரவர், காமதகனர் ஆகிய உருவங்கள் உள்ளன. பிரும்மா வின் உருவம் தாடியுடனும் மூன்று தலைகள் தெரியும் வகையி லும் உள்ளது. அவரது மேல் கரங்களில் யாகத்துக்குப் பயன் படும் ச்ருக், ச்ரவம் என்னும் மரத்தாலான கலங்கள் உள்ளன. அவருக்கு இரண்டு தேவியர் காணப்படுகின்றனர். ஒரு தேவி சரஸ்வதியாகும். மற்றவள் சாவித்திரி தேவியாகும். இது ஒரு அரிய காட்சி. இச்சுவரின் கிழக்கு கோடியில் உள்ள காமாந்தகர் சிலை மிகவும் பெருமிதமான அமைப் புடையது சிவபெருமானும், அவர் சுட்டிக்காட்டும் கையும், போற்றத்தகும் வனப்புடையவை.

இதை அடுத்து பக்கவாட்டில் படிகள் உள்ளன. வட புறத்தில் இருந்து அர்த்தமண்டபத்துக்குச் செல்லும் படிகள் உள்ளன. அதன் இருமருங்கும் உலகமே வியக்கின்ற இரண்டு சிற்பங்கள் உள்ளன. ஒன்று 'சண்டேச அனுக்ரஹ மூர்த்தி யின் உருவம்'–சிவபெருமான் உமையன்னையுடன் அமர்ந்திருக் கிறார். அவரது காலடியில் கரம் கூப்பி வணக்கமே உருவாக, அமைந்துள்ளது சண்டிகேச்வரர் உருவம். சிவபெருமான்

TAMIL NADU STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
LIBRARY
10988

பக்திப் பெருக்கோடு அமர்ந்திருக்கும் சண்டிகேச்வரரின் முடியில் மலர் மாலையை சூட்டுகிறார். சிவபெருமானின் அருள் முகமும், உமையன்னையின் மலர்முகமும், சண்டிகேச்வரரின் தோற்றமும் தெய்வீகத் தன்மையை, கல்லிலே வடித்து காட்டும் ஆற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டு. இக்கோயிலில் கண்டு ஆனந்திக்கவேண்டிய சிற்பங்களில் இன்றியமையாத ஒன்று.

மற்றது சரஸ்வதியின் சிற்பம். சரஸ்வதிதேவியின் கையில் அக்ஷமாலை, கெண்டி, ஓலைச்சுவடி ஆகியன கொண்டு சாந்தமும் புன்னகையும் தவழ கலையின் இருப்பிடமாக காணப்படுகிறது. ஒரு சிறந்த கற்பனைத் திறன் மிகுந்த சிற்பத்தின் முன்னே நிற்கிறோம் என்ற எண்ணம் நம்மையறியாது தோன்றுமாறு அமைந்துள்ள சிற்பம்.

விமானத்தின் முன்னர் உள்ள மண்டபம், இரண்டு அடுக்கு உள்ள மிகப் பெரிய மண்டபமாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது எஞ்சியுள்ள அதன் அடிப் பகுதி மட்டும் பழைமையானது. மேல் பகுதி மிகவும் பிற் காலத்தில் எடுக்கப் பெற்றது. முன்னரே கூறியது போன்று அணைக்கரைக்கு இம்மண்டபத்தைக் கலைத்து கற்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றனர் என்று தெரிகிறது. ஆதலின் இம் மண்டபத்தை அலங்கரித்த சிற்பங்கள் பழைமையான கோட்டங்களில் இல்லை. இருப்பினும் இம்மண்டபத்தில் பல வாயில்களையும் காத்து நிற்கும் வாயிற்காவலர் சிலைகள் மிகவும் பெரியவை மட்டுமல்ல நல்ல அழகும் மிக்கவை.

இப்பொழுது பெரிய நாயகி அம்மன் உள்ள வடகையிலாயம் என்னும் கோயிலிலும் கோஷ்டங்களை தெய்வ உருவங்கள் அலங்கரிக்கின்றன. அதே போல அதன் அடிப் பகுதியில் நாட்டியம் ஆடுவோர் பலர் உருவங்கள் உள்ளன. பெரிய நாயகி அம்மனின் உருவம் மிகவும் பெரியது. வனப்பு மிக்கது. தென் கயிலாயம் சிவபெருமானுக்கு எடுக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

இந்தப் பெரும் கோயிலில் சில சிற்பங்கள் சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. முதலாம் இராஜாதிராஜசோழன் மேலைச்சாளுக்கியர் தலைநகரான கல்யாணபுரத்தை வெற்றிகண்டபோது

அங்கிருந்து சில சிற்பங்களை கொண்டு வந்துள்ளான். "உடையார் ஸ்ரீவிஜய ராஜேந்திர சோழதேவர் கல்யாணபுரமெரித்து கொண்டு வந்த துவாரபாலர்" என்ற கல்வெட்டுப் பொறித்த சிற்பம் ஒன்று இப்பொழுது தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ளது. இதுமாற்றூர் நாடுகளை சோழ மன்னர்கள் வென்ற போது அங்கிருந்து சிற்பங்களை வெற்றிப்பரிசாகக்கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதற்குச் சான்று. அதைப்போன்று சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து, (தற்கால புனா நகருக்கு அருகிலிருந்தும்) நூளம்பர் நாட்டிலிருந்தும், (தற்கால அனந்தபூருக்கு அருகில் இருந்தும்) கலிங்கர் நாட்டிலிருந்தும், (விசாகப்பட்டினம் புவனேச்வர் அருகிலிருந்தும்) பாலர் நாட்டிலிருந்தும், (தற் கால வங்காளத்திலிருந்தும், போசளர் நாட்டிலிருந்தும், (மைசூருக்கு அருகில்) கொண்டுவரப்பட்ட சிற்பங்கள் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலும், அதன் அருகில் உள்ள ஊர் களிலும் காணப்படுகின்றன.

கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரம் கோயிலில் இரண்டு சிற்பங்கள் இவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்டவற்றுள் சிறந்தவை. ஒன்று இப்பொழுது சிம்மக்கேணிக்கு அருகில் உள்ள சிற்றா லயத்தில் வழிபாட்டில் உள்ள துர்க்கை சிலையாகும். பல கரங்களுடன் எருமை ஒன்றின் தலையை துண்டிக்க, அதன் கழுத்திலிருந்து ஒரு மனித உருவில் அசுரன் வெளிப்படுவதை யும், தேவியின் சிம்மம் மகிஷத்தின் மீது பாய்ந்து கடிப்பதும் புதுமையாக இருப்பதைக் காணலாம். தமிழ்நாட்டுச் சிற்பங் களில் மகிஷாசுரன் மனித உருவமும், எருமைத் தலையும் உடையவனாகக் காணப்படுவான். ஆனால் இங்கு எருமை உடலும், அதிலிருந்து தோன்றும் மனித உருவமும் காணப் படுகின்றன. இது சாளுக்கிய நாட்டு சிற்பம்.

இதே போன்று இன்று நவக்ரகம் என்று வணங்கப் பெறும் சூரிய பீடமும், சாளுக்கிய சிற்பமாகும். அலர்ந்த தாமரை மலர் மேலே காணப்படுகிறது. அதன் கீழே ஒரு சக்கரம் உள்ள தேராகவும், அதை இழுத்துப் பாயும் ஏழு குதிரைகளும், அதை ஓட்டிவரும் அருணனும், எட்டு திசைகளிலும் உள்ள உருவங்களும் ஒரு புதிய அமைப்பு உடையவை. ஒவ்வொன்றும் காணத்தவறக்கூடாத சிற்ப மாகும்.

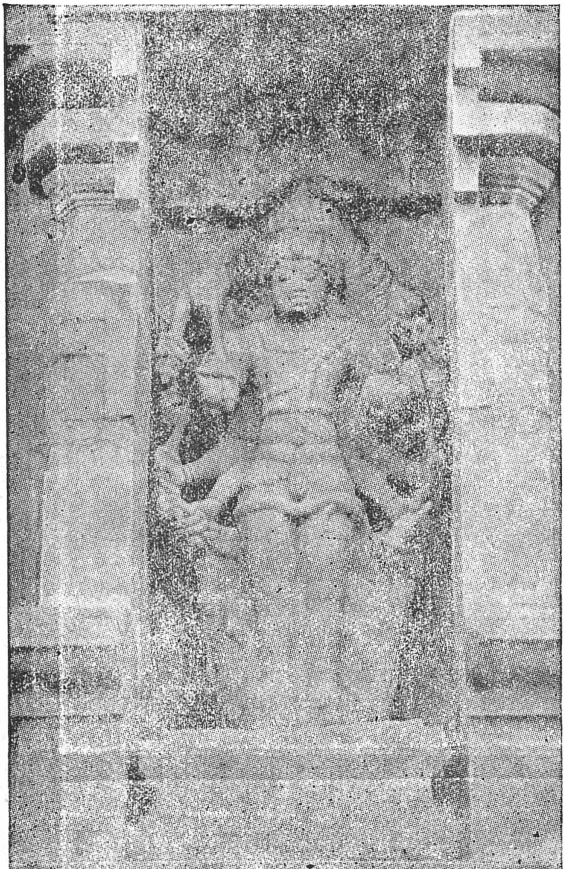

பைரவர்

கோயிலுக்குச் சற்று கிழக்கே மண்மேடு என்ற இடத்தில் துர்க்கைச் சிலை ஒன்று உள்ளது. அது நூளம்பர் சிலைபோல் காணப்படுகிறது. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திற்கு அருகில் வீரரெட்டித் தெரு என்ற இடத்திலுள்ள துர்க்கையின் சிலை மேலை சாளுக்கியர் சிற்பமாகும். நெடுஞ்சாலைக்குக் கிழக்கில் ஒன்றரைக்கல் தொலைவில் செங்கமேடு என்ற இடம் உண்டு. அங்கு இரண்டு வைரவர் சிலைகளும், ஒரு வைரவி சிலையும் உள்ளன. இவை கலிங்க நாட்டுச் சிற்பங்களாகும். இவற்றை கங்கை நதிவரை வெற்றி கண்ட இராஜேந்திர சோழனோ அல்லது "கலிங்கத்துப்பரணி" கொண்ட குலோத்துங்க சோழனோ கொண்டுவந்திருக்கக் கூடும். திரைலோகி என்ற ஊரில் சாளுக்கிய நாட்டு மிகப்பெரிய "சுப்ரமண்யர் தேவ சேனை" சிற்பம் ஒன்று உள்ளது. இது மிகவும் அழகான சிலை. அதே கோயிலில் அமர்ந்திருக்கும் நந்தியின்மீது சிவபெருமானும் உமையும் உமாமகேச்வரராக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இது நூளம்பர் சிலையாகும்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்து மாளிகை மேட்டுக்கு அருகில் கணக்குப் பிள்ளையார் என்று ஒரு பிள்ளையார் கோயில் இருக்கிறது. இப்பிள்ளையாரும் சாளுக்கிய நாட்டினதாகக் காணப்படுகிறது.

கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரர் கோயிலில் எழிலார்ந்த செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. அவற்றில் முருகப்பெருமானுடைய திருமேனி ஒன்று மிகவும் அழகுற அமைக்கப்பட்டதாகும்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் குருவாலப்பர் கோயில் என்னும் பெருமாள் கோயில் ஒன்று உள்ளது. இது 'குருகை காவலப்பர்' என்பதின் திரிபாகும். இக்கோயில் ஆளவந்தார், இராமானுஜர் ஆகியோரது வாழ்க்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது.

கல்வெட்டுகள்

இவ்வூரில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளில் மிகவும் தொன்மையானது பராந்தக சோழனது ஆகும். இது இவ்வூர் 10-ம் நூற்றுண்டிலிருந்து உறைவிடமாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்குச் சான்று.

இங்குள்ள கோயிலை கங்கைகொண்ட சோழன் கட்டிய போதிலும், அவனது கல்வெட்டுகள் இதில் இல்லை. இராஜேந்திரனின் மூன்றும் மகன் வீரராஜேந்திரனது கல்வெட்டுதான் இக்கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டு களிலேயே தொன்மையானது. இது ஒரு மிகப்பெரிய கல்வெட்டாகும். சுமார் 216 வரிகள் கொண்டது. இந்தக் கல்வெட்டை இங்கு பொறிக்கும்படி வீரராஜேந்திரன் ஆணை யிட்டிருக்கிறான். அவன் காஞ்சிபுரத்திலிருந்த அரண்மனையில் அமர்ந்திருந்தபோது இவ்வாணையிட்டான் என கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

இக்கல்வெட்டு வீரராஜேந்திரனின் கல்வெட்டான போதிலும், முதல் இராஜேந்திரன், முதல் ராஜாதிராஜன் ஆகியோரின் ஆணைகளையும் உள்ளடக்கிய கல்வெட்டாகும். இராஜேந்திர சோழன் தனது 23-ம் ஆண்டில் கொடுத்த தானங்களையும், இராஜாதிராஜன் தனது 26, 30-ம் ஆண்டு களில் கொடுத்த தானங்களையும் குறிக்கிறது. ஆதலின் இக் கோயில் இராஜேந்திர சோழனின் 23-ம் ஆட்சி ஆண்டுக்கு (கி.பி. 1035) முன்னர் கட்டப்பட்டது என்று தெளியலாம். இக்கோயிலுக்கு, இராஜேந்திர சோழனும், இராஜாதிராஜ னும், வீரராஜேந்திரனும் வழிபாட்டுக்காக கொடுத்த பல ஊர்களை இக்கல்வெட்டு குறிக்கிறது. அந்த தானங்களே வீர ராஜேந்திரனின் ஆட்சியில் கோயிலில் பொறிக்கப்பட்டன.

சோழ மண்டலத்து பல நாட்டுப் பிரிவுகளையும், அவற் றில் இருந்த ஊர்களையும், அந்த ஊர்கள் இந்த கோயிலுக்கு அளிக்கவேண்டிய நெல்லையும் இது குறிக்கிறது. அதோடு அரசாங்க அதிகாரிகளாக யார் யார் பணிபுரிந்தார்கள்; அவர் களது பணிகள் என்ன என்பதையும் இக்கல்வெட்டுத் தெளி வாகக் கூறுகிறது.

இராஜேந்திர சோழனைக் குறிக்கும்போது "பூர்வ தேசமும், கங்கையும் கடாரமும் கொண்ட அய்யன்" என்றும், இராஜாதிராஜனை "கல்யாணபுரமும், கொல்லாபுரமும் கொண்டு யானைமேல் துஞ்சின அண்ணல்" என்றும் குறிக் கிறது. வீரராஜேந்திரனின் ஆணையை திருமந்திர ஓலை என்ற பதவி வகுத்த அதிகாரி அரசன் சொல்ல எழுதினான். அவன் பெயர் பல்லவரையன் என்பதாகும். இவன் எழுதி

TAMIL NADU STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY LIBRARY, MADRAS

யதை மூன்று மேலதிகாரிகள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தனர். அவர்களது பதவி "திருமந்திர ஓலை நாயகம்' என்பதாம். வாணதிராஜன், மதுராந்தக பிரும்மாதிராஜன், பல்லவரையன் என்பவர்கள் அவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தனர். இவர்கள் தவிர மேலும் 64 அதிகாரிகள் இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப் படுகின்றனர்.

இராஜேந்திரனின் தேவி, வானவன் மாதேவியையும், இராஜேந்திர சோழனின் மகள் அம்மங்காதேவியையும் குறிக்கும் துண்டுக் கல்வெட்டுகளும் இங்கு உள்ளன. இந்தக் கோயிலுக்கு ஆண்டுதோறும் 1,03,893 கலத்துக்கும் மேல் நெல் அளக்கப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட ஊர் மட்டும் 20,000 கலத்துக்கு மேல் நெல் அளந்தது.

முதல் குலோத்துங்க சோழன், பொத்தாலிமடத்து இராஜேந்திர சோழீச்சுரம் என்னும் கோயிலுக்கு சுங்கந் தவிர்த்த சோழ நல்லூர் என்னும் ஊரைத் தானமாகக் குடுத்தான். இந்த ஆணையைக் குலோத்துங்கன் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்து, கங்கைகொண்ட சோழன் மாளிகையில் ஆதி பூமியில்,கீழைச்சோபானத்து, பள்ளிக்கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த போது விடுத்தான் என்று கல்வெட்டுக்கூறும். காஹடவாலத் தரசனின் கல்வெட்டை முன்னரே கூறினோம். பாண்டிய மன்னர்களில் ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், விக்ரம பாண்டியன், மாறவர்மன் குலசேகரன் ஆகியோர் இக் கோயிலில் வழிபாட்டுக்குத் தானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1463-ல் இருந்த வைப்பூர் திருவேங்கடமுடையான் ஏகாம்பர நாத காங்கேயன் என்பவன் இங்கு ஒருமடத்துக்கு அளித்த தானத்தை ஒரு கல்வெட்டு குறிக்கிறது. காச்மீர தேசத்திலிருந்து வந்த 'காஷ்மீரராயன்' என்பவனும் இவ்வூர்க் கல் வெட்டில் குறிக்கப்படுகிறான்.

இலக்கியம்

கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைப் பல இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. தமது "திருவிசைப்பா"வில் கருவூர்த்தேவர் கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரத்து பெருமானைப் பாடியுள்ளார். "முக்கண்ணா-நாற்பெருந்தடந்தோள் கன்னலே, தேனே, அமுதமே, கங்கைகொண்ட சோழீச்சுரத்தானே" என்று அருமையான பாக்களால் கருவூரார் பாடுகிறார். அப்பாடல்கள் பின்வருமாறு:

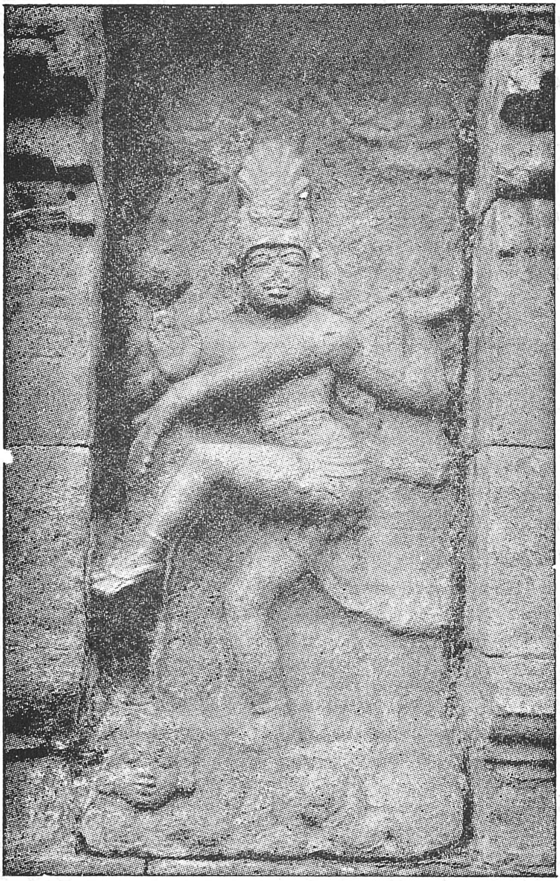

நடராஜர்

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன்தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னைஆள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை யென்றும்நான் மறக்கேன்!
முன்னம்மால் அறியா ஒருவனும் இருவா!
முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோட்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

உண்ணெகிழ்ந் துடலம் நெக்குமுக் கண்ணா
ஓலம்என் றோலமிட் டொருநாள்
மண்ணின்நின் றலரேன்; வழிமொழி மாலை
மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேற்
பண்ணிநின் றுருகேன்; பணிசெயேன் எனினும்,
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென்
கண்ணின்நின் றகலான்என்கொலோ! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே?
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக் கெண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும், பைம்பொன்மா ளிகையும்,
பவளவா யவர்பணை முலையும்,
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும்,
அழகிய விழியும்,வெண் ணீறும்,
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும், சடைமேல்
தரங்கமுஞ் சதங்கையுஞ் சிலம்பும்
மொய்கொள்எண் திக்கும் கண்டநின் தொண்டர்
முகம்மலர்ந் திருகண்நீர் அரும்பக்
கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

சுருதிவா னவனும்! திருநெடு மாலாம்!
சுந்தர விசும்பின் இந்திரனும்!
பருதிவா னவனும்! படர்சடை முக்கட்
பகவனும் அகஉயிர்க் கமுதாம்,
எருதுவா கனனும் எயில்கள்மூன் றெரித்த
ஏறுசே வகனுமாம்! பின்னும்
கருதுவார் கருதும் உருவமாம்! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

அண்டம்ஓர் அணுவாம் பெருமைகொண் டணுஓர்
அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்
உண்டவூண் உனக்காம் வகையென துள்ளம்
உள்கலந் தெழுபரஞ் சோதி!
கொண்டநாண் பாம்பாப் பெருவரை வில்லிற்
குறுகலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கண்டனே! நீல கண்டனே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி றுதித்த
முழுமணித் திரளமு தாங்கே
தாய்தலைப் பட்டங் குருகிஒன் றாய
தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற
நீதலைப் பட்டால் யானும்அவ் வகையே;
நிசிசரர் இருவரோ டொருவர்
காதலிற்பட்ட கருணையாய்! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்
டத்திலங் கொருகூ றுன்கண்வைத் தவருக்
கமருல களிக்கும்நின் பெருமை
பித்தனென் றொருகாற் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யுங்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிமேல் வைத்தகங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

பண்ணிய தழல்காய் பாலளாம் நீர்போற்
பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கறியப்
புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து
நுண்ணியை யெனினும் நம்பநின் பெருமை
நுன்னிடை யொடுங்கநீ வந்தென்

கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

அங்கைகொண் டமரர் மலர்மழை பொழிய
அடிச்சிலம் பலம்பவந் தொருநாள்
உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
உய்யக்கொண் டருளினை! மருங்கிற்
கொங்கைகொண் டனுங்குங் கொடியிடை காணிற்
கொடியள்என் றவிர்சடை முடிமேற்
கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
வளர்இளந் திங்களை முடிமேற்
கங்கையோ டணியுங் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர்
அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ டுலகில் அரசுவீற் றிருந்து
திளைப்பதும் சிவனருட் கடலே.

விக்ரமாங்கதேவ சரிதம் என்னும் வடமொழி நூல் சாளுக்கிய மன்னன் விக்ரமாதித்தன் மீது பாடப்பெற்றது. இதில் விக்ரமாதித்தன் தன் மைத்துனன் அதிராஜேந்திர சோழனைக் காக்கப் படை திரட்டி வந்து பகைவரை வென்று கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் அவனுக்கு முடி சூட்டி தன் தலைநகர் திரும்பியது கூறப்படுகிறது. அந்நாலில் கங்கை கொண்டசோழபுரம் 'கங்கா குண்டம்' என்று கூறப்படுகிறது.

ஜயங்கொண்டார் தாம் எழுதிய கலிங்கத்துப்பரணியில்,

கங்காபுரியின் மதில் புறத்துக் கருதார் சிரம்போய் மிகவீழ

என்று கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தைக் கூறுகிறார்.

ஒட்டக்கூத்தர் தாம் எழுதியுள்ள மூவர் உலாக்களிலும் இந்நகரைப் பாடியுள்ளார்.

கோயிலுரிமைக் குழாம் நெருங்கி—வாயிலும்
மாளிகையும் சாலையும் ஆலயமும் மண்டபமும்
சூளிகையும் எம்மருங்குந் தோரணமும்—சாளரமுந்
தெற்றியும் மாடமும், ஆடரங்கும் செய்குன்றும்
சுற்றிய பாங்கரும் தோன்றுமே . . . . —இராஜராஜ சோழனுலா

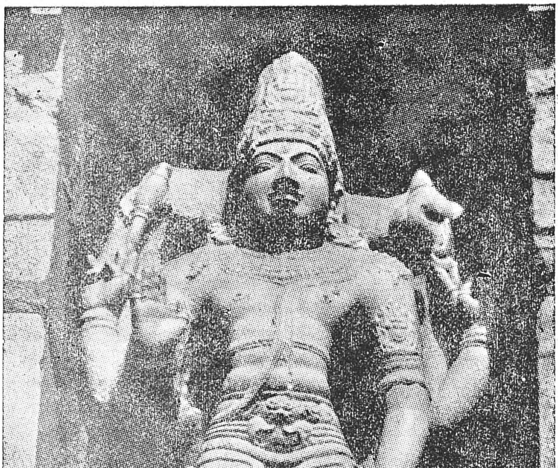

ஹரிஹரன்

சோழ கங்கை

இவ்வூரின் மேற்கில் ஜயங்கொண்டான் செல்லும் சாலை ஒரு மாபெரும் ஏரியை ஊடறுத்துச் செல்கிறது. இந்த பெரும் ஏரியே இராஜேந்திர சோழனால் தோற்றுவிக்கபட்டதாகும். இப்பொழுது இந்த ஏரி பொன்னேரி என்றழைக்கப்படுகிறது. முன்னர் கொள்ளிடத்திலிருந்து நீர் இங்கு வந்து விழ பெரும் அமைப்புகள் இருந்தன. தமிழ்நாட்டில் சோழப் பேரரசர்கள் நீர்ப்பாசனத்தின் மேல் மேற்கொண்ட கவனத்தை இவை பறை சாற்றி நின்றன. ஆனால் இப்பொழுது இவை மறைக்கப்பட்டு மூடப்பட்டு விட்டன. இதை நடுவில் ஊடறுத்து சாலை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஏரியின் பல பகுதிகள் களர் நிலமாய், படிப்படியாய் புகழ் குன்றிவருகிறது.

ஆனால் இதை எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் நாடே கண்டிராத பெரும் ஏரியாக, ஜலமயமான வெற்றிச் சின்னமாக இராஜேந்திரன் தோற்றுவித்தான்! இராஜேந்திர சோழனின் தண்ட நாயகன் தான் வென்ற மாற்றரசர்களின் தலையில், கங்கையாற்றிலிருந்து தூய்மையான நீரை எடுத்து வரச் செய்து தன் அரசனிடம் சேர்ப்பித்தான் என்றும்; அதை 'சோழகங்கை' என்று கங்கையின் ஜலத்தினால் ஜயஸ்தம்ப மாக இராஜேந்திரன் செய்வித்தான் என்று அவனது திருவாலங் காட்டுச் செப்பேடு கூறுகிறது.

விஜிதைஹி ததீயதட பூமிநாயகைஹி
ஸலிலம் ததீயமத பாவனம் பரம்
நிஜ நாயகாய மதுராந்தகாய தத்
ஸமநீநயத் ஸபதி தண்டநாயகஹ

என்றும்,

சோழகங்கம் இதி க்யாத்யா
ப்ரதிதந் நிஜமண்டலே
கங்கா ஜலமயந் தேவஹ
ஜயஸ்தம்பம் வியதத்த ஸஹ

என்றும் அச்செப்பேடு கூறுகிறது.

அகழ்வாய்வு

இப்புகழ்வாய்ந்த நகரை, தன் புகழ் நிறுத்தி மண்ணில் மறைந்த நகரை, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்

துறை அகழ்வாய்வு செய்து வருகிறது. அதில் சோழர்தம் அரண்மனைப் பகுதிகள் வெளிப்பட்டு வருகின்றன. அவர்கள் அரண்மனை அமைத்த பாங்கு வெளிப்படுகிறது. இப்பெரும் நகரின் புகழை ஓரளவாவது தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் துறை வெளிப்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

உள்கோட்டை இளைஞர்கள் தாமே மனமுவந்து முன் வந்து மாளிகை மேட்டுக்கு வரும் சாலை அமைத்துள்ளார்கள். இங்கு நிலம் உடையோர் மனம் உவந்து அனுமதி அளித்து அகழ்வாராய்ச்சிக்கு உதவியுள்ளனர்.

★

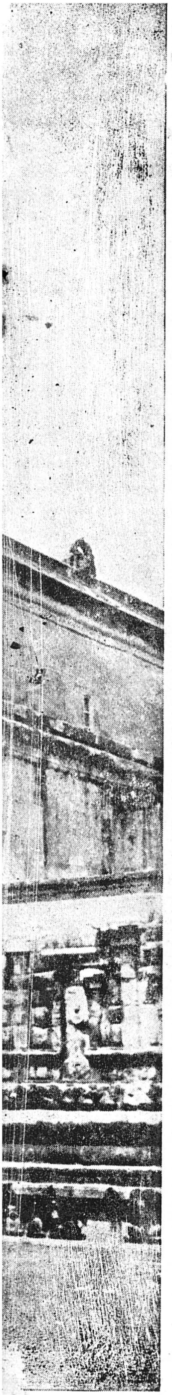

முதற் பதிப்பு 1980

தொ. பொ. ஆ. துறை. எண் 70

அன்பளிப்பு
அமரர். ஆர். திருமலை இ.ஆ.ப.
GIFTED BY
R. TIRUMALAI I.A.S. (Late)

© தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

டாக்டர் இரா. நாகசாமி

TAMIL NADU STATE DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
LIBRARY,
Acc. ----
Date ----
MADRAS

விலை : 00-75
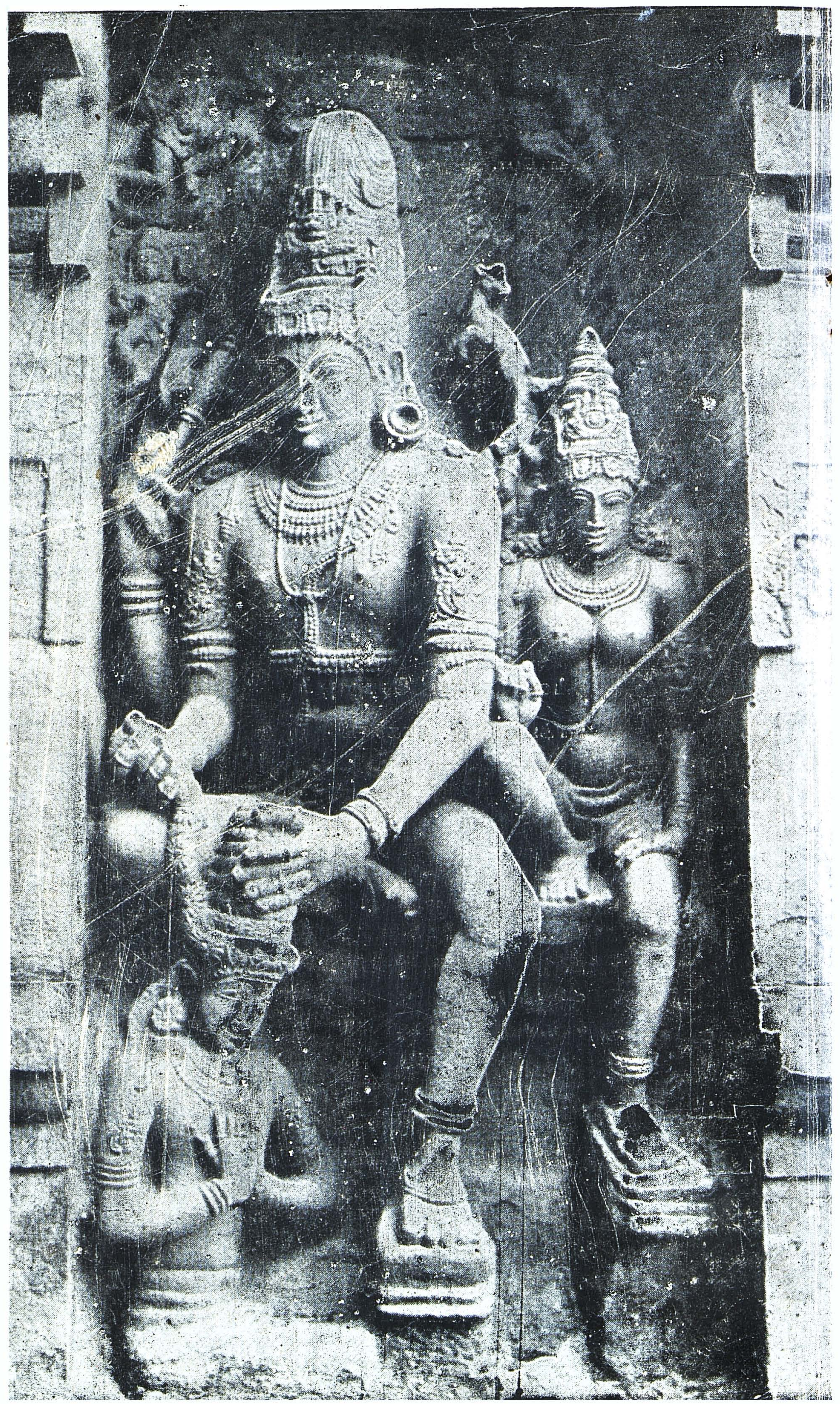
தமிழ்நாடு அரசு
தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை
அச்சகத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.